

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Be-reshit

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 596 [1836 oder 1837]

חל בשיו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8807

חרגום אשכנזי רצה

דעם מערי. (ג) אלס ויזהער
 זאר, דאס דער עויגע מיט
 איהם איזט, אונד אללעס,
 וואס ער טרוט, אין זיינער
 האנד געלינגען לעסט. (ד) דא
 פאנד יוסף גונסט אין זיינען
 אויגען, אונד בעדיענטע איהן.
 דיעזער מאכטע איהן צום פער-
 וואלטער איבער זיין הויז, אונד
 וואס ער האטטע, גאב ער אין
 זיינע געוואלט. (ה) זייטדעם
 ער איהן צום פערוואלטער
 מאכטע איבער זיין הויז, אונד
 אללעס, וואס ער האטטע.
 זעגענטע דעה עוויגע דאז הויז
 דעם מצרי אום יוסף'ס וויללען.
 דאנון דער זעגען דעם עווי-
 יעוב

אֲדֹנָיו הַמִּצְרָיִם: (ג) וַיֵּרָא אֲדֹנָיו
 כִּי יִהְיֶה אֹתוֹ וְכֹל אֲשֶׁר-הוּא
 עֹשֶׂה יְהוָה מִצְּלִיחַ בְּיָדוֹ: (ד) וַיִּמָּצֵא
 יוֹסֵף חָן בְּעֵינָיו וַיִּשְׂרַח אֹתוֹ
 וַיִּפְקְדֵהוּ עַל-בֵּיתוֹ וְכָל-יִשְׁ-לוֹ
 נָתַן בְּיָדוֹ: (ה) וַיְהִי מֵאֵז הַפְּקִיד
 אֹתוֹ בְּבֵיתוֹ וְעַל כָּל-אֲשֶׁר יִשְׁ-
 לוֹ וַיְבָרֶךְ יְהוָה אֶת-בֵּית הַמִּצְרָיִם
 בְּגִלְל יוֹסֵף וַיְהִי בִּרְכַת יְהוָה
 בְּכָל-אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ בְּבֵית וּבְשָׂדֵה:

גען מערקליך וואר אין אללעם, וואס ער האטטע, צו הויזע אונד אויף דעם פעלדע, (ו) ליעם

חרגום אונקלום

(ג) וַיֵּרָא אֲדֹנָיו מִימְרָא דְיֵי בְּסַעְדִּיהּ אִם מַמְנָה אִם מִנְחָה: (ג) כִּי ס' אֵת
 וְכָל דִּי הוּא עֶבֶד יֵי מִצְּלַח בְּיָדֵיהּ: (ד) וַאֲשַׁכַּח אִם שְׁמִים אֲגוּר בְּפִיו: (ד) וְכָל יֵי לֵי
 יוֹכֵף רַחֲמִין בְּעֵינֵיהִי וְשִׁמְשׁ יְחִיָּה וּמְנִיָּה עַל בֵּיתֵיהּ וְכָל דְּאִית לֵיהּ מִסַּר
 בְּיָדֵיהּ: (ה) וְהָוּה מַעֲדוֹן דְּמַנֵּי יְחִיָּה בְּכִיתִיָּה וְעַל כָּל דִּי אִית לֵיהּ וּבְרִיָּה יֵי
 ית בֵּית מִצְרָאָה בְּדִיל יוֹסֵף וְהָוּה בְּרַכְתָּא דְיֵי בְּכָל דִּי אִית לֵיהּ בְּבִיתָא

ובחקלא

ב א ו ר

ענד כשאר העבדים שנתת אדניו, בלי מעלה ויתרון עליהם: (ג) וירא וגו', ענינו וכלאשכנזי
 ראה אדניו: כי י אחו, כי ילליתו מעשו בכל עת יותר מכל אדם וידע כי מאת אלהים
 הוא לו וכן ראו ראינו כי ה' ה' עמך (לעיל כ"ו כ"ח). (הרמב"ן): (ד) וישרח אחו, העלה
 אותו ממדרגת העבד הנבזה, ושמחו מסרת לעלמו ופקיד על כל ביתו, והו ענין חבור הווי"ך, ו
 וירא וימלא: וכל יש לו, הרי זה מקרא קצר קצר אשר, וכל אשר יש לו בידו, כדמותו:
 (ה) והי מאו הפקיד אהו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יי וגו', פעל הכרחה מסוכסכה
 אל פעל הפקידה נזמן וכסנה, מיד כאשר הפקידו על ביתו, ומאיתו הוזמן והלאה, היל שנוחה
 מורגש וניכר בכרחת ביתו, על אידע פוטימר שנגלל יוסף ה' לו והנה הווי"ך והווי"ך בתחלה
 כשהפקידו על ביתו, ה' פוטימר פוקד על דרכיו ולוקח ממנו פסדון מכל דבר, אך כדמותו
 אח' הנרכה הבאה לו פוזאום בגללו, מזורף אל ההכללה שראה כי בפיתו עדיין עבד מסרת
 את ביתו, אז עוז כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מחומה וגו', ה' ל שהתמנה בכל דבר
 מאו וקילך בלי לקחת ממנו חשבון כלל, והיא הכונה בפסוק ויעז וגו': בגלל, ענינו מקשב
 וגללו את האבן (עס כ"ט ג' ו') שהוא ענין סבוב, ופירושו בסבת, שעל ידו יוסף היתה
 מסוכנת הכרחה לבית פוטימר, ולא תבוא לצרם מלה אז על פמוש הני"ת כמו בעבור, וכמו